Dosarul nr. 3-830/2024;
2-24019556-12-3-19022024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

25 martie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamantei Cucu Dumitru
Reprezentantului pârâtului Veveriță Mihaela

examinând în ședința de judecată publică acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Milești Victoria împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură privind constatarea ilegalității acțiunilor, anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea restabilirii la locul de muncă și încasarea prejudiciilor.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

Acțiunea de bază.

La 19.02.2024 reclamanta Milești Victoria s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani către Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură (în continuare AIPA) cu o acțiune privind constatarea ilegalității acțiunilor pârâtului, obligarea reluării raporturilor de muncă și încasarea salariului ratat și altor prejudicii.

În motivarea acțiunii a invocat reclamanta că, a fost angajată în funcția de ***** subordonată Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în baza ordinului directorului Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultura nr. 37-p din 18.04.2019. Pe parcursul exercitării atribuțiilor de serviciu, în scopul de a o compromite și înlătura din funcția deținută dnei Milești Victoria, i s-au fabricat mai multe cauze penale.

Contrar principiului nevinovăției de care beneficiază Milești Victoria, la data de 15.02.2023 , procurorul în Procuratura Anticorupție a înaintat demers și a solicitat Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură suspendarea provizorie a învinuitei Milești Victoria în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (l) Codul penal din funcția de ***** până la soluționarea cazului în fond și emiterea unei hotărâri definitive în privința acesteia.

La 22.02.2023 a fost emis ordinul nr. 52p semnat de către Directorul adjunct al Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, cu privire la suspendarea contractului individual de muncă a Victoriei Milești, începând cu data de 07 februarie 2023 până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Temei pentru emiterea acestuia a fost prevederile art. 51, art. 53 lit. a), c) Legea nr.l58-XVl din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publica și statutul funcționarului public, în temeiul demersului Procuraturii Anticorupție nr. 518 din 15.02.2023"

Ordinul de suspendare a raporturilor de serviciu a fost contestat în instanța de judecată. Prin încheierea judecătoriei ***** sediul Central din 03.11.2023 plângerea înaintată de Milești Victoria, cu privire la atacarea hotărârii administrației care a dispus suspendarea provizorie din funcție s-a admis.

S-a declarat nulitatea ordinului nr.52p. din 22.02.2023, emis de către Directorul adjunct al Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, cu privire la suspendarea contractului individual de muncă a lui Milești Victoria.

Încheierea judecătorului de instrucție a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel *****, de către procuror. Prin Decizia Curții de Apel ***** din 12.12.2024 s-a respins recursul procurorului.

Reclamanta recepționând Decizia irevocabilă a instanței de judecată de anulare a ordinului de suspendare a raporturilor de muncă, s-a adresat la angajator de a fi restabilită la locul de muncă.

Până în prezent angajatorul refuză de a fi reluate raporturile de muncă cu Milești Victoria, ceea ce este contrar cadrului legal și încheierii instanței de judecată. Deci contrar prezumției nevinovăției angajatorul refuză în mod ilegal refuză de a relua raporturile de muncă cu Milești Victoria, ceea ce flagrant contravine art. 21 din Constituție.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii și

1. Constatarea ilegalității acțiunilor Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură privind refuzul de reluare a raporturilor de muncă cu Milești Victoria.
2. Obligarea Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură de a relua raporturile de muncă cu Milești Victoria.
3. Încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă pe întreaga perioadă de suspendare și refuz de a relua raporturile de muncă de la Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură în interesul lui Milești Victoria

Acțiunea conexată.

La 25.07.2024 reclamanta Milești Victoria s-a adresat în Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani către Agenția de Intervenții și Plăți în Agricultură (în continuare AIPA) cu o acțiune privind contestarea ordinului de concediere, contestarea ordinului de preavizare, restabilirea la funcția deținută anterior și încasarea salariului restant pentru perioada absenței forțate de la muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că, după ce a fost suspendată o perioadă ilegal în temeiul unui dosar penal și reluat cu ea la 27.03.2024 raporturile de muncă, tot atunci prin ordinul nr. 174 p din 27.03.2024 a fost preavizată privind lichidarea funcției. Consideră acest ordin ilegal și pasibil de anulare, deoarece lichidarea funcției deținute de Milești Victoria, s-a făcut contrar legii.

Conform scrisorii nr. 08-10/92 din 27.03.2024, angajatorul i-a propus lui Milești Victoria alte funcții pentru ocuparea locului de muncă. La fel aceste acțiuni ale autorității publice sînt ilegale și nule din motivul că însăși lichidarea funcției este ilegală și Milești Victoria, îi putea fi propusă o altă funcție de această categorie, care nu i s a propus în acest context au fost reluate raporturile de muncă cu Milești Victoria, dar fără a indica funcția ocupată.

Prin ordinul nr. 371 p din 27.05.2024, s-a dispus concedierea lui Milești Victoria din funcția de *****. Temeiul de concediere a servit lichidarea funcției și neincluderea funcției în noile state de personal. Consideră acest ordin ilegal și arbitrar emis cu un scop bine determinat pentru a o concedia pe Milești Victoria din funcția deținută.

Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Invocă reclamanta că, nu este declarată vinovată de săvîrșirea cărorva infracțiuni sau fapte ilegale ceea ce înseamnă sfidarea cadrului legal de către angajator care este autoritate publică centrală de specialitate.

Deci imediat cum a revenit la locul de muncă Milești Victoria, a fost preavizată despre reducerea funcției deținute. Toate aceste acțiuni s-au făcut în opinia sa cu scopul de a nu fi restabilită la locul de muncă totodată ultimei, nu i s-au propus alte funcții de nivelul și categoria celei deținute în aparatul central al Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură, ceea ce este o încălcare clară și vădită a cadrului legal.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii și,

1) Constatarea nulității și ilegalității ordinului de preavizare nr. 174 p din 27.03.2024;
2) Anularea integrală a ordinului de concediere nr. 371p din 27.05.2024 cu restabilirea la funcția deținută anterior.
3) Încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă pe întreaga perioadă de suspendare și refuz de a relua raporturile de muncă de la Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură în interesul lui Milești Victoria

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12.11.2024 cauzele au fost **conexate** într-o singură procedură pentru a fi examinate de către instanța sesizată mai întâi.

Poziția participanților la proces.

În ședință judiciară ***reclamanta Milești Victoria*** fiind legal citată nu s-a prezentat, dar ***avocatul său- Cucu Dumitru*** a susținut integral ambele acțiuni pe motivele de fapt și de drept invocate. Suplimentar a depus o cerere prin care a concretizat cerințele din ambele cereri de chemare în judeactă.

Reprezentantul ***pârâtului AIPA- Veveriță Mihaela*** fiind prezentă în ședința judiciară acțiunea nu a recunoscut-o solicitând respingerea acesteia ca fiind nefondată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință (f.d. 65-68 Vol. I).

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de Milești Victoria împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură privind constatarea ilegalității acțiunilor, anularea actelor administrative individuale defavorabile, obligarea restabilirii la locul de muncă și încasarea prejudiciilor este **admisibilă,** dar urmează a fi **respinsă** ca nefondată din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
IV. respectarea procedurii prealabile
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune (inclusiv cea conexată) reclamanta solicită:

1) Constatarea ilegalității acțiunilor Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură privind refuzul de reluare a raporturilor de muncă cu Milești Victoria.
2) Obligarea Agenției de Intervenție și Plăți în Agricultură de a relua raporturile de muncă cu Milești Victoria.
3) Constatarea nulității și ilegalității ordinului de preavizare nr. 174 p din 27.03.2024;
4) Anularea integrală a ordinului de concediere nr. 371p din 27.05.2024, cu restabilirea la funcția deținută anterior.
5) Încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă pe întreaga perioadă de suspendare și refuz de a relua raporturile de muncă de la Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură în interesul lui Milești Victoria

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în contestare, obligare și constatare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității acțiunilor autorității pârâte și a actelor administrativ individual defavorabile.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că ordinului de preavizare nr. 174 p din 27.03.2024 și ordinului de concediere nr. 371p din 27.05.2024 sunt niște acte administrativ individuale defavorabile deoarece, prin acesta reclamanta susține că ilegal a fost preavizată și concediată din funcția deținută anterior.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Instanța atestă că, inițial la 07.06.2023 reclamanta s-a adresat cu o cerere de reluare a raporturilor de muncă (f.d. 122-125 Vol. I), cerere care i-a fost respinsă prin răspunsul din 14.06.2023 (f.d. 127 Vol. I).

Ulterior la 04.01.2024 reclamanta s-a adresat din nou cu o cerere prealabilă privind reluarea raporturilor de muncă ca urmare a anulării Ordinului de suspendare nr. 52p din 22.02.2023 de către judecătorul de instrucție (f.d. 32-33 dosar administrativ), care a fost respinsă prin răspunsul din 23.01.2024 (f.d. 31 dosar administrativ).

Apoi la 01.03.2024 reclamanta repetat s-a adresat la AIPA cu o cerere prin care a solicitat reluarea raporturilor de muncă (f.d. 17-18 dosar administrativ), care i-a fost admisă prin Procesul verbal din 11.03.2024 (f.d. 14-15 dosar administrativ).

Prin Ordinul de preavizare nr. 174 p din 27.03.2024 reclamanta a fost preavizată despre lichidarea funcției deținută anterior de **********în acest ordin **nefiind specificat modul** și ordinea de atac (f.d. 3-4 dosar administrativ).

Conform art. 165 alin. (2) Cod Administrativ RM dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac **nu se conține** în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în **termen de un an** de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiției.

Fiind dezbătute circumstanțele date în cadrul discuțiilor juridice, la 28.01.2025 *(în termenul de un an)* avocatul reclamantei a contestat cu cerere prealabilă ordinul nr. 174-p din 27.03.2024 de preavizare (f.d. 81-86 Vol. II), la care nu ar fi primit vreun răspuns.

În privința ordinului de concediere nr. 371-p din 27.05.2024 inițial reclamanta s-a adresat în instanță la 21.06.2024 *(termenul fiind întrerupt conform art. 401 alin. (1) lit. c) Cod Civil)*, acțiunea fiind declarată inadmisibilă prin încheierea din 09.07.2024 în temeiul art. 207 lit. h) Cod Administrativ din motivul neepuizării procedurii prealabile (f.d. 95 Vol. I).

La 01.07.2024 reclamata s-a adresat cu o cerere prealabilă în adresa pârâtului (f.d. 20-22 Vol. III), apoi repetat în instanță cu acțiune la 25.07.2024 (f.d. 5 Vol. III), la dosar nefiind anexată dovada când a fost recepționată Încheierea de inadmisibilitate din 09.07.2024 (*după care*

curge termenul întrerupt conform art. 402 Cod Civil), astfel instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei.

În privința fondului, conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 206 alin.(1) lit. a), b), d) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare). constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare);

Conform prevederilor de la art. 219 alin. (1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Starea de fapt denotă că, reclamanta Milești Victoria a fost numită în calitate de ***** începând cu 18.04.2019 (f.d. 107 dosar administrativ).

La 07.02.2023 reclamanta a fost reținută de către Procuratura Anticorupție fiind suspectată de comiterea mai multor infracțiuni, în privința sa fiind aplicată o măsură preventivă- arestul (f.d. 93-106 dosar administrativ).

La 15.02.2023 procurorul a înaintat la AIPA un demers prin care a solicitat suspendarea provizorie a reclamantei din funcția deținută (f.d. 81-89 dosar administrativ).

Prin Ordinul nr. 52-p din 22.02.2023 emis de AIPA demersul procurorului a fost admis, iar

reclamanta a fost suspendată din funcția deținută începând cu 07.02.2023 până la data existenței unei hotărâri definitive pe dosar (f.d. 81 dosar administrativ).

Reclamanta a contestat ordinul în cauză, iar prin Încheierea Judecătoriei ***** din 03.11.2023 menținută prin Decizia irevocabilă a Curții de Apel ***** din 12.12.2023 a fost **declarată nulitatea ordinului** nr. 52-p din 22.02.2023 emis de AIPA prin care reclamanta a fost suspendată din funcție (f.d. 35-49 dosar administrativ).

Conform art. 55 alin. (1) al Legii 158/2008 cu privire la statutul funcționarului public în cazurile în care **motivele ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu încetează** sau, după caz, la sfîrşitul perioadei pentru care a fost aprobată cererea de suspendare, **funcţionarul public este reîncadrat** în funcţia publică exercitată înainte de suspendare sau într-o funcţie publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă dacă cea anterioară nu mai există, cu excepţia situaţiei în care autoritatea publică a fost lichidată. Dacă în cadrul autorităţii publice nu există funcţie publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă, cu acordul în scris al funcţionarului public, acesta poate fi reîncadrat într-o funcţie publică de nivel inferior, iar în caz de lichidare a autorităţii sau dacă funcţionarul nu acceptă transferul, acesta este eliberat din funcţie în condiţiile art. 63.

Alin. (2^1) al aceluiași articol prevede că, reîncadrarea funcţionarului public în condiţiile alin. (1) şi (2) **se dispune prin act administrativ** al persoanei/organului care are competenţă legală de numire în funcţie.

Conform art. 256 alin. (2) CPC RM hotărîrea judecătorească privind reintegrarea în serviciu a salariatului concediat sau transferat nelegitim **urmează a fi executată imediat.**

Deși norma legală pre-citată este una imperativă *(„se dispune reîncadrarea")* autoritatea pârâtă din motive neclare nu a executat din oficiu Încheierea judecătorească din 03.11.2023, respectiv la 28.12.2023 reclamanta s-a adresat o cerere prealabilă privind reluarea raporturilor de muncă ca urmare a anulării Ordinului de suspendare nr. 52p din 22.02.2023 de către judecătorul de instrucție (f.d. 32-33 dosar administrativ), care a fost respinsă prin răspunsul din 23.01.2024 din motiv că de către procuror ar fi fost depus un alt demers de suspendare provizorie din funcție a reclamantei (f.d. 31 dosar administrativ).

Apoi la 01.03.2024 reclamanta repetat s-a adresat la AIPA cu o cerere prin care a solicitat reluarea raporturilor de muncă (f.d. 17-18 dosar administrativ), care aparent i-a fost admisă prin Procesul verbal din 11.03.2024 începând cu 19.03.2024 (f.d. 14-15 dosar administrativ).

Din fișa de salarizare rezultă că Milești Victoria a fost salarizată doar pentru 2 zile în luna martie 2024 (f.d. 50 Vol. II), iar întrucât date de 30 și 31 sunt zile de sîmbătă-duminică, instanța concluzionează că, reclamanta a fost restabilită ***de facto*** din 28.03.2024 după ce a primit ordinul de preavizare nr. 174-p din 27.03.2024.

În conformitate cu art. 21 alin. (1) Cod Administrativ autoritățile publice și instanțele de judecată competente **trebuie să acționeze în conformitate cu legea** și alte acte normative.

Astfel instanța constată că autoritatea contrar art. 55 al Legii 158/2008 ilegal a refuzat de a relua raporturile de muncă cu reclamanta Milești Victoria, după anularea ordinului de suspendare prin Încheierea din 03.11.2023, motiv din care va constata ilegalitatea refuzului

pârâtului de a relua raporturile de muncă cu reclamanta Milești Victoria în perioada de la 04 noiembrie 2023 până la 27 martie 2024

Conform art. 329 alin. (1) Codul muncii RM **angajatorul este obligat să repare** integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca **rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci**, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel, astfel instanța va dispune concomitent și încasarea de la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură RM în beneficiul lui Milești Victoria a salariului restant pentru perioada absenței forțate de la muncă de la 04 noiembrie 2023 până la 27 martie 2024 (inclusiv), din care urmează a fi reținute și virate la buget toate plățile legale.

În partea cerințelor privind constatarea nulității și ilegalității ordinului de preavizare nr. 174 p din 27.03.2024, anularea ordinului de concediere nr. 371p din 27.05.2024, restabilirea la funcția deținută anterior și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, instanța apreciază că acțiunea urmează a fi respinsă ca nefondată din următoarele considerente.

După suspendarea inițială a reclamantei din funcție la 22.02.2023, prin Hotărârea Guvernului nr. 291 din 17.05.2023 a fost reorganizată pârâtul AIPA, iar în pct. 3 la punctul 3 subpunctul 2), textul „şi lista subdiviziunilor teritoriale (**cu statut de secţii**/servicii)" se substituie cu cuvintele „și Lista **subdiviziunilor teritoriale** ale acesteia".

Astfel în temeiul actului normativ **secțiile teritoriale** ale AIPA (inclusiv *****) au fost transformate în **subdiviziuni cu statut de Direcții**, iar împreună cu Cancelaria de stat a fost definitivată și organigrama pârâtului (f.d. 187-198 Vol. I).

Conform art. 63 alin. (1) lit. c) al Legii 158/2008 persoana/organul care are competenţa legală de numire în funcţie va dispune eliberarea din funcţia publică printr-un act administrativ, care se comunică funcţionarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcţia publică, în cazul în care autoritatea publică îşi reduce efectivul de personal sau lichidează funcţia publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care **nu se mai regăseşte funcţia ocupată** de funcţionarul public respective.

Art. 63 alin. (2) și (4) al Legii nr. 158/2008 prevede că, în cazul eliberării din funcţia publică în condiţiile alin.(1) lit.a)–**c)**, autoritatea publică este obligată să acorde funcţionarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile calendaristice, iar în restul cazurilor – de 15 zile calendaristice, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (1) lit. j) şi k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcţionarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum şi perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. **c)** și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice **există funcție publică vacantă** sau temporar vacantă, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective **poate fi transferat** sau promovat în această funcție.

Prin ordinul nr. 174p din 27.03.2024 reclamanta a fost preavizată că funcția sa ocupată anterior de *„ **********”* nu se mai regăsește în noul statut de personal (f.d. 190 Vol. I), iar prin adresa nr. 08-10/92 din aceeași dată i-au fost propuse 3 funcții vacante disponibile la acel moment: specialist principal *****, specialist superior Direcția plăți în avans, specialist Direcție teritorială *****, reclamanta comunicând inițial că are nevoie de termen privind luarea deciziei, iar ulterior a indicat personal (olograf) pe preaviz că ***„nu sunt de acord*** *cu funcțiile propuse”* (f.d. 75 Vol. I).

Conform art. 137 alin. (2) Cod Administrativ daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Având în vedere refuzul reclamantei de a ocupa o altă funcție din cele propuse în cadrul instituției, la 27.05.2024 pârâtul a emis ordinul nr. 371-p prin care a dispus eliberarea din funcție a lui Milești Victoria, aceasta fiind singura soluție posibilă/legală (f.d. 70-72 Vol. I).

Instanța de judecată constată că procedura administrativă inițiată de AIPA în această parte a fost desfășurată conform normelor procedurale prevăzute de legea specială, în termenele stabilite și în limitele competențelor autorității publice pârâte, iar reclamanta a fost eliberată din funcție, în urma reorganizărilor survenite care rezultă din adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 291/2023 prin care a fost reorganizată instituția.

Nu poate fi acceptat argumentul precum că autoritatea urma să-i propună obligatoriu o funcție echivalentă cu cea deținută anterior de „**********, ori conform Legii 155/2011 privind aprobarea funcțiilor publice și Legii 270/2018 privind salarizarea în sectorul bugetar, funcția de „***** este superioară funcției de *****” deținută de Milești Victoria, respectiv aceasta ar presupune o promovare.

Conform art. 60 alin. (4) al Legii 158/2008 în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcție publică vacantă sau temporar vacantă, **funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice** prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective **poate fi** transferat sau **promovat** în această funcție.

Conform art. 45 alin. (4) al Legii 158/2008 funcționarul public poate fi promovat*:*

a) într-o funcție publică de nivel superior **dacă a obținut** în urma evaluării performanțelor profesionale **calificativul „foarte bine”** la ultimele 2 evaluări semestriale sau calificativul „bine” la ultimele 4 evaluări semestriale și dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 27;

b) într-o funcție publică imediat superioară **dacă a obținut calificativul „foarte bine”** la ultima evaluare semestrială și dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 27.

Din partea descriptivă a Ordinului de concediere nr. 371p din 27.05.2024 rezultă că pentru anul 2022 Milești Victoria a fost evaluată cu **calificativul „satisfăcător”** cu care a fost de acord prin semnarea fișei de evaluare **(f.d. 70 Vol. I)**, astfel ultima în temeiul normelor legale ultima nu întrunea condițiile specifice și **nu putea fi promovată** la o funcție superioară celei deținute anterior chiar și în cazul în care acestea ar fi fost vacante (autoritatea a invocat că funcția de

********** erau la acea dată deja ocupate prin concurs).

Sintetizând cele spuse, instanța apreciază că temeiuri privind constatarea nulității sau anulării ordinului de preavizare nr. 174-p din 27.03.2024 și ordinul de concediere nr. 371p din 27.05.2024 nu sunt motiv din care va respinge acțiunea în această parte, iar pe cale de consecință va respinge și cerința privind restabilirea la funcția deținută anterior și încasarea salariului și altor plăți ratate ca pretenții subsecvente/accesorii fără a fi analizate detaliat *(salariu, grad, spor etc.)*.

În conformitate cu prevederile art. 219-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea parțial.

Se constată ilegalitatea refuzului Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură RM de a relua raporturile de muncă cu reclamanta Milesco Victoria în perioada de la 04 noiembrie 2023 până la 27 martie 2024.

Se dispune încasarea de la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură RM (IDNO *****) în beneficiul lui Milesco Victoria (IDNP *****) a salariului restant pentru perioada absenței forțate de la muncă de la 04 noiembrie 2023 până la 27 martie 2024 (inclusiv), din care urmează a fi reținute și virate la buget toate plățile legale.

În rest, în partea cerințelor privind anularea ordinului nr. 174p din 27.03.2024 de preavizare, anularea ordinului de eliberare din funcție nr. 317p din 27.05.2024, obligarea restabilirii la o funcție egală în grad cu cea deținută anterior și încasarea salariului și altor plăți pentru perioada absenței forțate de la muncă, acțiunea se respinge ca fiind nefondată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3). Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței Negurița Veaceslav
Judecător